

sidestilles med Bankiers. Man har derfor i Art. 4, første Stykke i Bilag II. optaget følgende Forbehold:

(se Bilag A. II. Sp. 4929).

28. Dette Forbehold foreskriver ikke, at den nationale Lov har Frihed til at bestemme, som den ønsker, de civile, strafferetlige og fiskale Følger af Checks, der er udstedte under de angivne Omstændigheder.

Saadan Forskrift er anset for unyttig, men det er selvfølgelig underforstået, at enhver af de høje kontraherende Parter er fuldstændig frit stillet i saa Henseende.

29. Det andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der nødvendigvis skulde være Dækning til Stede for at tjene som Basis for Checkens Udstedelse, blev livligt diskuteret. Alle var enige om at Dækning maatte være til Stede og tjene som Basis for Checkens Udstedelse, men man opnaaede ikke Enighed angaaende Spørgsmaalet om, i hvilket Øjeblik denne Dækning burde være tilstede, idet nogle krævede, at der skulde være Dækning ved Checkens Udstedelse, medens andre mente, at det vilde være tilstrækkeligt, naar denne Dækning var tilstede i Forevisningsøjeblikket. Da man ikke opnaaede Enighed paa dette Punkt, blev et Forbehold, der tillader hver enkelt Stat at fastsætte det Øjeblik, hvor Dækning skal være tilstede, optaget i Art. 5, Bilag II. Dette Forbehold er saalydende:

(se Bilag A. II. Sp. 4933).

30. Den originale Tekst til dette Forbehold indeholdt i sit sidste Led en saalydende Sætning:

»saavel som at ordne de civile, strafferetlige og fiskale Følger af Udstedelsen af en Check i Modstrid med Forskrifterne i Art. 3 i den ensartede Lov«.

Af de samme Grunde som allerede er angivet under Nr. 28, forsaavidt angaar Forbeholdet optaget i Art. 4 Bilag II., blev denne sidste Sætning udskudt. Men ogsaa her er man enig om, at de høje kontraherende Parter har fuld Frihed til at ordne dette Spørgsmaal paa den Maade, som de finder bedst egnet.

A r t. 4.

31. Art. 4 gengiver Ord til andet første Stykke i Art. 11 i Eksperternes Tekst, d. v. s. fastslaar det Princip, at Checken ikke kan akcepteres.

32. En Akcept vil i Virkeligheden være i Modstrid med Checkens Natur, som i det væsentlige er en Ordre til at betale ved Sigt, d. v. s. naar Indehaveren foreviser Checken, saa er det nødvendigvis for at faa den betalt og ikke for at opnaa en Akcept.

33. Et stort Antal Lande har dog Sædvaner, som i deres Virkninger nærmer sig mere eller mindre en vekselretlig Akcept, uden dog at være identisk med en saadan (Certificering, Bekræftelse og Visering af Checks).

En af de mest udbredte af disse Sædvaner særlig i U. S. A. er Certificering af Checks, som iøvrigt frembyder forskellige Virkninger, efter som den fremkommer før eller efter Udstedelsen.

Et Ændringsforslag tilsigtede Anerkendelsen af certificerede Checks optaget i selve den ensartede Lov, medens andre havde til Formaal paa lignende Maade at søge bekræftede eller endog blot viserede Checks anerkendte.

Da alle Lande ikke var enige om at tillade Indførelsen af disse forskellige Fremgangsmaader med Hensyn til Checks i deres nationale Lovgivning, blev det besluttet ikke at optage Spørgsmaalet om deres Anerkendelse i den ensartede Lov. Men Art. 6 i